

 Librarian of Congress
Washington, D. C.

 CAN IN SPIRIT
A LANGUAGE ONLY

 SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 194

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, OCTOBER 4, 1949

LETO LI—VOL. LI.

VESTI IZ SLOVENIJE

KAKO JEMLJEJO IN UNIČUJEJO GOSPODARSTVA. — Tako pravi poročilo: Ko smo plačali davke za leto 1948 v znesku 7.000 dinarjev, smo takoj dobili zopet nalog za 15.000 dinarjev. To smo plačali nekaj nad polovico. Več potem nismo mogli, ker smo morali med tem za četrt plačevati tudi za leto 1948. Zaplenili nam bodo kar imamo. Obvezno sem moral dati vola 500 kg. težkega. Dobil sem zanj po uradni ceni 6800 dinarjev. Moral sem dati tudi preščka. Zanj sem dobil 1300 dinarjev. Za mladega, 8 kg. težkega preščka, ki sem ga potem kupil, sem plačal 4050 dinarjev. Vola nisem več mogel kupiti. Tak kot je bil moj, velja na prostem trgu 30.000 dinarjev. Ker sem pokazal nekaj nejevolje, ko so mi prešče in živino jemali, so me kaznovali s 30.000 dinarjev ali dva meseca pobiljševalnega dela. Oddaje žita in pridelkov so velike. Vse dobre konje in vozove smo morali dati v kočevske gozdove vozit les. Doma se je pričela košnja detelje in travnikov, pa moški morajo v gozdove kot da je pozna jesen, ko drugega dela ni. Les tako nujno rabijo, da mora vse v gozd. Pri vsem tem pa les nima nikake cene. Zaprta so na morščini prodajali. Le uradne zadruge ga jemajo, pa po uradni ceni plačujejo. Uradna cena še sečen je v vožnje ne plača. Star sem in naglušen. Prosil sem, da me razrešijo dolžnosti predsednika krajevnega odbora, pa se bojim, da me bodo radi tega še kaznovali, češ da se delu izogibam. Če bo šlo tako naprej bomo prihodnje leto tudi mi morali beračiti, kot morajo drugi že letos.

ZA KOLHOZNEGA DELAVCA LE SLABŠE ŽITO. — Ni dovolj, da so kmetu vzeli zemljo in napravili iz njega kolhoznega dninarja. Še drugo krivico so si izmislili. Vse žito obdelovalne zadruge je last zadruge in za-

druga ga vzame takoj pri mlatvi. Pusti pa za vsakega dninarja v zadruzi po 250 kg, t. j. 543 funtov za celo leto. Mlatilnica sortira žito v boljše in slabše vrste ter ima zato dva odtoka. Delavci, člani zadruge, dobe samo žito slabše vrste, vse boljše žito gre v zadržno skladišče, pod ključ komunističnega predsednika zadruge. Pisma z Gorenjske pravi, da so člani zadruge dobili 160 kg. pšenice, 60 kg. rži in 30 kg. ječmena, vsako žito pa samo v slabši kvaliteti.

Prosimo rešite nas v Ameriko

Pod tem naslovom bomo v bodoče objavljali imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi izven domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so poslali na Ligo Katoliških Slovencev Amerikancev, 10316 Barrett Ave., Cleveland, Ohio. Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed navedenih zanimal. Lepo prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z mirnim srcem. Vsak, ki bo ta imena bral, naj napravi trden sklep da bo pomagati vsaj enemu.

STAJERCI

Danes posebej prosimo za nekatere rojake iz bivše spodnje štajerske. Morda bodo rojaki, ki so od tam doma, našli kakega znanca med njimi, pa tudi če ne, naj pomagajo rojakom, da se bodo mogli naseliti med nami.

Ivan Perčič, rojen 1925 v Lapsini pri Ljutomeru, mlinar in kmetovalec.

Karl Sumer, rojen 1928 v št. Udelece in vinogradnik.

Jožef Klobasa, rojen 1913 v Lokavcih pri Ljutomeru, krojač in kmetovalec.

Vinko Rožman, rojen 1915 v Ivanjčevskem Vrhu pri Ljutomeru, tesar, poljedelec in vinogradnik.

Mirko Jureš, rojen 1924 v Križevcih pri Ljutomeru, zidar, kmet in vinogradnik.

Ferdinand Vudler, rojen 1913 v Jarenini pri Mariboru, železničar, kmetovalec in vinogradnik.

Viljem Zoržini, rojen 1913 v Teznu pri Mariboru, delavec.

Oton Zore, rojen 1910 v Mariboru, geometer in gradbeni delavec, z ženo.

Maks Zernec, rojen 1919 v Boreci pri Ljutomeru, kemični delavec in rudar.

Maks Zemljčič, rojen 1920 Sv. Benedikt v Slov. goricah, kmet.

Karol Zdobšek, rojen 1887 v Ponikvi ob južni železnici, mesar, z ženo staro 55 let, kuharica, in sinom starim 20 let.

Franc Vehovar, rojen 1904 v Šmarju pri Jelšah, rudar, z ženo.

Ludvik Šuman, rojen 1909 v št. Juriju v Slovenskih Goricah, kmet in ključavničar.

Jakob Škrabl, roj. 1917 v Trzinu pri Rogaski Slatini, dimnikar, z ženo.

August Sotošek, rojen 1908 v Križu pri Podsedri, vrtnar, invalid bres desne noge do kolena, ima dobro protezo, da se skoraj ne pozna, z ženo in pol leta starim sinčkom,

Velika črna maša za pobite Slovence

H koncu pesnik krične iz polnega srca:

Naj čutimo, da iz nevarnosti skrite nas vodiš v Slovenijo in nje svobodo.

In dalje k Tebi v nebeško višavo, k našim mučencem, ki tam Te večno slave,

slavljenici Tvoji z nebeško slavo. Naj v njih spev poje naš duh in srce.

Slavimo Gospoda v Njegovem svetišču.

Slavimo Ga v Njegovem Blišču,

Slavimo Ga v našem upu in prirakovanju.

Slavimo Ga v našem obupu in jokanju.

Slavimo Ga v nenehnem obiskovanju

naših vojščakov in Slovencev pobitih,

da nekoč z njimi nebeških svitih dvignemo svoje glasove krilate v slavo speve silovite,

nesoč se v viharju k Središču nebeškega svoda

Deum Laudate, Slavimo Gospoda.

Kdor knjige še nima naj jo takoj naroči pri Ameriški Domovini. Cena je \$2.75, s poštnino \$3.00.

IZ RAZNIH NASELBIN

BRADDOCK, Pa. — Po štiri-dnevni bolezni je umrl za pljučnico Martin Korpos, star 71 let, doma iz Črneče vasi pri Kostanjevici, Dolenjsko. Zapušča tri sinove in dve hčeri, vsi poročeni, v starem kraju pa brata in sestro. Pred letom dni mu je umrla žena.

GILBERT, Minn. — Tukaj je 16. sept. umrl v bolnišnici v Duluthu John Kunstelj, ki je podlegel po kratki bolezni. Star je bil 81 let, doma iz vasi Savlje pri Ljubljani. Zapušča ženo, dva sinova in hčer, vsi poročeni, kakor tudi dva bratranca in sestrično, v starem kraju pa dve sestri.

ROCK SPRINGS, Wyo. — Dne 2. avg. je bil smrtno ponesrečen pri delu na cesti Urban Mrak ml., star 19 let. Zadel je bil v koliziji med dvema trukoma, ki sta pripeljala material in za posledicami je umrl 9. avg. Zapušča očeta in mater, brata in sestro, poročeno sifrar, ter več drugih sorodnikov.

WAUKEGAN, Ill. — Dne 14. sept. je umrl Valentin Jereb, star 72 let, doma z Drenovega griča pri Vrhniki. Zapušča ženo in sina.

Polzvedovalni kolček

Josipina Dimnik, Stražišče 109 p. Kranj, Gorenjsko, prosi svojega očeta Jerneja Dimnika, naj se ji zgodi na gornji naslov, ako je še živ. Rojen je bil v Večah pri Ljubljani. Morda kdo rojakov kaj ve o njem in bi bil tako dober, da bi ji sporočil.

Rozika Kropar, 129 Smithfield St. Winnipeg, Manitoba, Canada, bi želela zvedeti za naslov svoje prijateljice Anke Šuštar, ki se je pred par tedni preselila iz Avstrije v Zed. države. Prošnja je, da se zgodi na gornji naslov. V slučaju, da bi kdo drugi vedel za njen naslov, je vlijudno naprosen, da bi ga poslal gđ. Kropar, mu bo zelo hvaležna.

Rusija hoče uničiti Zvezo Narodov

Višinski je zopet hujskal in napadal — Zastopnik čile mu je odgovoril, da vodi Rusija enako politiko kot poprej Hitler

Flushing Meadow. — Zunanji minister Višinski je v glavni razpravi zopet napadal zapadno velesile, da hujskajo na vojno, koncem svojega govora pa je predlagal, da naj se napravi nova mirovna pogodba med petimi velikimi silami. Na zastopnike je ta predlog vplival kot smešno izgravanje, ker imajo iste velesile vse možnosti, da izvajajo mirovno politiko prav v okviru Zveze Narodov. Treba je samo izpolnjevati ustavna določila in pravila te mednarodne ustanove.

Čileški delegat je Višinskemu odgovoril, da je cel njegov predlog samo pokušaj govorniškega varanja, kajti Sovjetska Zveza govori o svojih mirovnih namelih istočasno, ko organizira vojno proti Jugoslaviji in istočasno, ko dokončuje svojo osvojevalno vojno na Kitajskem. Rusija govori o novi mirovni pogodbi, istočasno pa noco sodelovati niti v komisijah Zveze Narodov na Balkanu in na Koreji, ko vendar nimajo te komisije nikakega drugega namena kot pomiriti mednarodne razmere.

Rusija neumorno dela, da bi razrušila Zvezo Narodov prav kakor so svoj čas sile osi v Evropi uničile Ligo Narodov.

Fotografije Slovenije

Fotograf v taborišču Spittal ima zbirko najlepših fotografij Slovenije. Celotna zbirka ima 1.000 slik in stane \$70.00. Posamezna mala zbirka 100 slik pa stane samo 6 dolarjev. Posnetki so izbrani tako, da so prikazane vse značilnosti slovenskih krajev. Kdor bi se naročil na eno ali drugo zbirko, naj pošlje naročilo v pismu na Mr. Marijan Hočevar Spittal an der Drauf Camp, Austria. Naročila so lahko v slovensčini ali angleščini. Gotovo ne bo zlepa kmalu zopet prilike dobiti tako lepih slovenskih slik.

Sovjetska Rusija priznava kitajsko komunistično vlad

London, Anglija. — Sovjetska Unija je prekinila diplomatske odnose z narodno vladno Kitajske in priznala edino komunistično vladno za zakonito oblast na Kitajskem. Prijateljska pogodba med narodno kitajsko vladno in Sovjetsko Unijo je bila istočasno odpovedana. Nova, komunistična vladna Kitajske je bila razglašena zadnji petek.

Obrambni odbor atlantske zveze

Washington. — General Omar Bradley bo zastopal USA v skupnem obrambnem odboru severno-atlantske zveze. Prva seja obrambnega odbora bo 5. oktobra.

Iranski šah pride v Washington

Washington. — Predsednik Truman je določil, da bo njegov osebni zrakoplov Independence pripeljal poglavarja države Iran, ki bo v novembru obiskal USA.

LETOŠNJA RAZSTAVA ŽIVIL BO ENA NAJLEPŠIH

Od 10. do 18. nov. bo v clevelandskem mestnem auditoriju razstava živil in hišnih potrebščin. Dozda se je priglasilo že dvajset razstavljenikov, ki niso bili prej še nobenkrat udeleženi pri enaki razstavi v Clevelandu. Ti so producenti živil iz raznih krajev dežele.

Ta razstava živil je pod pokroviteljstvom Zveze groceristov, poslovdja razstave bo Wal. W. Knight. Vse je že prskrbjeno, da bo za časa razstave tudi mnogo razvedril, kakor vsako leto. Navzoč bo Walter O'Keefe, ki ima na radiu Campbell Soup program. Za časa razstave bo oddajal program po radiu z odra mestne dvorane.

Prva komunistična vlada na Kitajskem

Hong Kong, Kitajska. — Komunistični radio oznanja, da je izvoljen za novega predsednika vlade vodja komunistične stranke Mao Tze-tung. Vlada ima šest podpredsednikov. Med temi so trije komunisti in trije sopotniki. Med zadnjimi je tudi vodja po prvem predsedniku kitajske republike Mrs. Sun-Jatsen. Cela vlada ima 58 članov. Več kot polovica je komunistov, tako da imajo komunisti v celotni vladi večino.

Nova ruska divizija v Rumuniji

Belgrad, Jugoslavija. — Nova tankovska divizija ruske armije je prišla v Rumunijo, dve ruski diviziji sta se na premečih iz Rumunije v Madžarsko k jugoslovanski meji. Rusija ima sedaj na severnih mejah Jugoslavije sedem divizij.

MNOGO JE STVARI, KI SO POTREBNE ČLOVEKU, AKO JIH IMATE POD KONTROLO

Iz urada Elmerja M. Cain, načelnika clevelandске požarne brambe, poudarjajo, kako da so pripomočki kot gazolin, bencin, petrolej in drugi produkti koristni človeku, ako ima kontrolo nad njimi. Ako se jim da pa "prosto roko" so kot lev, ki pobegne iz zverinjaka.

Nikoli ne čistite z gazolinom v hiši. Primerilo se je že, da se je vnel, ko je bila posoda 200 čevljev od ognja. Najmanjša iskrica ga lahko vname.

Nevarno je tudi kaditi v garajah, na gazolinskih postajah, ali v avtu, kadar ga polnijo z gazolinom. Pametno je tudi, da postavite motor, kadar natakate gazolin.

Vselej, kadar imate pravka s produkti gornjih vrst, bodite previdni in preprečite požar.

Razne najnovejše svetovne vesti

BONN, NEMČIJA. — Novi parlament zapadne Nemčije je sklenil zakon naj se zapadni Berlin vključi kot dvanajsta država v zapadno nemško državno skupnost. Zakon tudi pravi, da bo Berlin zopet prestolnica Nemčije takoj ko bo vsa Nemčija svobodna. Britanske in francoske okupacijske oblasti doslej niso dovolile, da bi se to izvedlo.

PARIZ, FRANCIJA. — Francoska vlada je v krizi. Člani vlade se ne morejo sporazumeti glede povišanja plač državnim uslužbenecem. Predsednik vlade in finančni minister zahtevata, da se mora za vsako poviševanje izdatkov takoj v istem zakonu predvideti tudi kritje z novimi davki, socialisti pa zahtevajo povišanje, pa se upirajo predloženim novim davkom.

HONG KONG, KITAJSKA. — Komunisti so začeli zbirati brodogrje in pripravljajo napad na Formoso, ki naj bi bila zadnja obramba narodne vlade in njenih vojaških sil. Med tem poročajo listi, da je že zopet nastopil spor v vrstah narodne vlade in da je predsednik objavil namero, da bo odstopil.

BUENOS AIRES. — Argentinska vlada je močno znižala vrednost pesosa napram dolarju. Dolar sedaj velja 9 pesov do čim je bila dosedanja cena 4 in pol. Vlada je ob enem ustavila skoro ves uvoz, vsaj začasno.

Ameriška Legija proti novemu begunskemu zakonu

Washington. — John Taylor je kot zastopnik ameriške legije izjavil senatnemu odboru, da naj se s sedaj predloženim zakonskim načrtom o naselitvi beguncev ne hiti. Dal je na splošno beguncem zelo neugodno izjavo. Trdil je, da begunci odjedajo kruh in delo domačim Amerikancem. Očital je, da so dosedanjim begunski naseljenci večkrat nezadovoljni in izbirčni ljudje, ki povzročajo nepotrebne težave. Svaril je pred novim zakonom, ki bi naj dopustil več beguncev v USA. Postavil se je na stališče naj begunci ostanejo v Evropi in naj tam pomagajo delati v obnovi tega svojega domačega kontinenta. Ker je Ameriška Legija vplivna organizacija, se je bati, da bo negativno vplivala na ves potek borbe za novi zakon, na katerega že številni begunci v Evropi težko čakajo, ker po dosedanjem ne morejo emigrirati v USA.

Papež ponovno apelira in prosi da se rešijo begunci

Castel Gandolfo, Italija. — Papež je sprejel zastopnike ameriškega kongresa, ki raziskuje stanje med političnimi begunci v Evropi. Dejal jim je, da je treba pomagati tistim, ki so v Evropi hitro in radikalno rešiti, sicer bodo nastopile škodljive politične, gospodarske in celo socialne posledice. Papež je uporabil to priliko, da znova apelira na krščanske narode naj vendar rešijo vprašanje beguncev na človeški način s primerno hitrostjo in učinkovitostjo, da ne bodo ljudje nadalje po nepotrebnem trpeli in ginili po taboriščih kjer jih zadržujejo neznosne razmere valed katerih razselitev beguncev ne more napredovati.

NOVI GROBOVI

Frank Knaus
Okoli treh popoldne v ponedeljek so našli Franka Knausa v kuhinji na tleh v njegovem domu na 3926 St. Clair mrtvega. Umrl je nenadoma. Oslabelo je srce. Bil je 36 let star, samski, rojen v Clevelandu. Živel je skupaj z njegovo sestro Mary. Starši so mu umrli pred nekaj leti. Poleg sestre Mary, žaluje za pokojnim tudi sestra Agnes Skorich. Pokojni je bil vojak v drugi svetovni vojni. Po vojni je pa delal pri Cleveland Punch and Shear Co. Pogreb oskrbuje Grdinov pogrebni zavod. Čas pogreba še ni določen.

Zelena luč je znamenje varne hoje. Samo kadar je zelena, premo čez cesto.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Peta obletnica.
Jutri ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnega Antona Verhovca v spomin 5. obletnice njegove smrti.

Božične kartice.
Grdina Gift Shoppe, 6113 St. Clair Ave. naznanja, da ima zdaj v zalogi krasne božične razglednice v slovenskem jeziku. Vsaka je 10c. Lahko si jih naročite tudi po pošti več skupaj.

Pozdrav iz Sheboygan.
Clevelandčanka Lojzka Čebular je šla v Sheboygan, Wis., na obisk. Piše, da je tam prav prijetno, da nabirajo gobe in pa na jerebice bodo šli. (V gmajno, ali samo na pohane, Lojzka?)

Se na mnoga leta.
Mr. in Mrs. Albin Praprotnik, 21751 Miller Ave. danes praznujeta 25-letnico srečnega zakonskega življenja. Družina in prijatelji jima čestitajo ter jima kličejo: še na mnoga leta zdravlja in sreče!

Zavoka.
Mr. in Mrs. Peter Zorc, 1327 East Boulevard naznanjata, da se je zaročila njuna hčerka Esther z Mr. John P. Martin.

Srebrna poroka.
E. 68 St. praznujeta danes 25-letnico srečnega zakonskega življenja. Sorodniki in prijatelji jima čestitajo ter želijo še mnogo let zdravlja in sreče.

Tretja obletnica.
V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Genovefo Župan v spomin tretje obletnice njene smrti.

Hčerka je.
Po 13 letih so se oglasile vile rojenice pri Joe in Bertha Tanko, 24401 Mavec Ave., Euclid, Ohio in so jih obdarile s zalo punčko, katere sta oba zelo veselja. Oče je lastnik Nottingham Tavern gostilne. Mati in hčerka se prav dobro počutita v Glenville bolnišnici. Mr. in Mrs. Rutar iz Norood Rd. sta postala s tem že sedmič stari ata in stara mama.

Pozdravi iz Houstona.
Peter in Anica Frank sta bila na obisku pri Mr. in Mrs. Jim Sepic v Houston, Texas. Od tam sta se podala v Hot Springs, Arkansas, nato pridelala pa v Cleveland. Lepo pozdravljajo svoje prijatelje in znance po Clevelandu.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 4, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 9636
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

OCTOBER

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$3.50 na leto;
 za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
 Za pol leta \$6.00, za 8 mesecev \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$3.50 per year;
 \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 194 Tues., Oct. 4, 1949

Pozdrav apostolom narodne dobrodelnosti

Letna seja Lige Katoliških slovenskih Amerikancev bo v sredo 5. oktobra. Liga je doslej opravljala to svoje poslovno delo vselej na Katoliški dan. Med drugimi slovesnostmi je bil druga leta tudi njen občni zbor. Letos so prilike tako nanesle, da je bil Katoliški dan v Clevelandu prav na isti dan, ko je škofija v Marquette pripravila proslavo našega misijonskega škofa Friderika Barage. Zato je bilo nemogoče imeti takrat tudi letno seja Lige. Letos bo seja bolj poslovnega značaja, ob manjših zunanjih slovesnostih. Vendar je za vso katoliško slovensko javnost v Ameriki prav tako važen dogodek. Pozdravljamo delegate in odbornike Lige, ki se letos zbera v Clevelandu in jim želimo, da bi bila letna seja vesel in zadovoljiv pogled na pošteno delo naših dobrodelnih prizadevanj in žrtev ter bogata na dobrih iniciativah za katoliško narodno dobrodelnost v bodočem letu.

Naj čestitamo vsem tistim pogumnim in zavednim ženam in močim, ki so pred štirimi leti sredi najbolj predrežne komunistične kampanje med nami Slovenci v Ameriki začeli prebijati led in buditi usmiljenje za tiste, ki so postali žrtve komunistične revolucije in terorja. Bilo je takrat treba res apostolske gorečnosti in krepke volje. Ameriko je bila zalila medvojna propaganda o izmišljeni komunistični osvobodilni borbi, preplavljeni smo bili z lažmi, da so slovenski komunisti neki manjvredni del našega naroda, ki se je iz kdove kake spekulacije pregrešil med vojno proti skupnim narodnim interesom. Komunistična laž je med nami imela svojo žetev. Zajela je bila vse, ki se niso bili trdno zanesli na demokratično zavednost, narodno in katoliško zvestobo narodnih množic in njihovih voditeljev v Sloveniji. Komunistični pionirji in njih tlačani so nastopali predrzno. Svoji stvari so dali lepo varljivo ime naroda osvobodilna borba, svojim roparskim in morilskim bandam narodna osvobodilna vojska, svojim prevratnim komitetom narodna osvobodilna oblast, svojim množičnim umorom, poiziganjem in ropanjem po slovenski domovini pa naslov izvrševanje narodne obsodbe. Kdor ni teh laži brž sprejel kot čisto narodno oznanilo, je bil izdajalec slovenskega naroda, izdajalec ljudstva, izdajalec Slovanstva, zločinec proti narodu. Komunistični agitatorji so se bili razbesneli in napolnili z dotlej skoro nepojmljivim sovraštvom ameriške slovenske "napredne" in "socialiste" ali kakorkoli so se že dotlej imenovali in zraven še mnoge take, ki so o sebi trdili, da so dobri katoličani, pa so v tisti preizkušnji nasledili. V takih razmerah so šli pionirji naše Lige po naselbinah. Od vrat do vrat, od družine do družine. Povsod je bilo treba razlagati in dopovedovati, povsod je bilo treba slišati ugovore in jih pobijati, povsod je bilo treba preslišati veliko grenkih, krivičnih in surovih. Pa je vztrajnost zmaga, žrtev je imela svoj blagoslov. Danes pionirji katoliške Lige z drugačnim ponosom lahko gredo po slovenski družbi, danes dejstva in vsa uradna in neuradna ameriška javnost zanje govori.

Hvaležni moramo biti Ligi, ker je to prva organizacija, ki je v Ameriki nastopila kot organizirano pričevanje, da ameriški Slovenci nismo komunisti niti zavedni ali nezavedni njihovi podporniki. Obširni preiskovalni zapisniki raznih odborov in kongresu bi danes izgledali veliko slabše za Slovence, če bi ne bilo prav Lige, ki je sejala med našimi naselbinami resnice da je komunist komunist, SANS in njegova trobila, pa rdeča pripraga v Ameriki. V Ligi se je organizirala protikomunistična slovenska fronta.

Liga je posebno lahko ponosna na svoje uspehe glede socialne pomoči, glede dobrodelnosti. Razmeroma majhna in skromna organizacija je veliko pomagala, da so desetstotice Slovencev imeli v najhujši dobi vsaj neko moralno in materijalno oporo. Liga je zanesla med nas val usmiljenja takrat, ko je vse po Ameriki piskalo, da se v starem kraju pod komunizmom cedi med in mleko. Liga je budila tudi ameriško neslovensko javnost naj se spametuje in drugače sodi o novem strašnem zločinskem režimu, ki je za nacisti in fašisti okupiral Jugoslavijo in posebej Slovenijo. Liga je budila smisel za pomoč in pravo razumevanje preganjanj beguncev iz železne zaves. Liga je vključila Slovence v splošni ameriški zagon v protikomunistično smer in po Ligi smo postali Slovenci v Ameriki sodelavci na velikem splošnem ameriškem poslu karitativne pomoči vsem, ki se pod silo komunistične sekire v nevidnih množicah preseljujejo po svetu, ker so radi svojega verskega ali političnega prepričanja izgubili domove in ognjišča svojega dotedanjega udeleževanja in življenja.

Dasi je število daril, paketov in denarja, ki so jih ameriški Slovenci v teh letih organizirano in posamično darovali,

vali, da ohranijo in olajšajo življenje ljudem v komunistični bedi doma in v neizrekljivem pomanjkanju pravnicev v tujini veliko in častno za vse in vsakega dobrotnika, vendar ne predstavljajo niti dozdeven del vsega dobrega kar je nastalo iz te Ligne kampanje. Zunanost nikdar ne pokaže vseh posledic dobrega dela. Še leta in leta se pozna njegova blagodejna učinka in včasih kar nevidno izpreobrne velike stvari, velike nesreče v veliko dobroto, mala dobra dela spreminjajo tok življenja.

Liga si je osigurala stalno častno mesto v življenju Slovencev v Ameriki. Ostala bo trajno spričevalo naše plemenitosti in dobrote. Menda največje, kar je na njenem delu, pa je dokaz, da je med nami veliko krščanskega usmiljenja in ljubezni. Ljubezen, ta je največja. Ljubezen, ki je požrtvovalna in nesebična. Ljubezen, ki nič ne vprašuje po dobičku in interesu, ne po sorodstvu in znanstvu. Ljubezen, ki da takrat, ko si težko odtrgaš in daš neznanu, ki ga ne poznaš, samo to veš, da kakor neznan tujec ob cesti stoji tvoj brat v Bogu in je nesrečen in potreben. Ta dela ljubezni imajo zagotovljen božji blagoslov.

Se je na tisoče naših bratov in sester in nedolžnih otrok v ranah telesnih bolečin in duhovnih stisk. Se stoje ob cestah tujine slovenski tujci, še vedno neplodno minevajo slovenska življenja po taboriščih in kličejo po pomoči.

Liga nam je še potrebna. Potrebna je še za narodno dobrodelnost, ki jo je pred leti začela. Dragocena ustanova nam je vedno bolj, ker nas je povezala v Dobroto, Usmiljenju in Ljubezni.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Očanez iz kamniškega okraja piše: "Letina je bila letos za žito dobra, čeprav je rjavi hrošč napravil precej škode; našlo se je veliko in tudi dajalo je dobro. Pa ljudje bodo vseeno trpeli pomanjkanje. Ko smo mlatili, je zraven stroja stal nadzornik, ki je vsako vrečo stehal, preden so neshi žito v shrambo. Tistim, ki spadajo pod obvezno oddajo, je stehatstvo vse do zadnjega grama. To se pa računa tako: kdor ima več orne zemlje kot 30 arov na vsakega družinskega člana, spada pod obvezno oddajo. Pri nas imamo samo dva hektarja 10 arov zemlje in pri hiši nas je pa osem; zato ne pridemo pod obvezno oddajo kakor na primer pri Ongavih, kjer jih je šest v družini, a imajo 2 hekt. 25 arov zemlje. Vse žito zvagajo pri mlačvi in je treba takoj oddati, kar zahtevajo. Večji ko je posestnik, manj mu puste.

"Ta teden so oddajali pšenico, rž in ječmen. Kmetje so navozili kufe žita v Ljudski dom in k Stacionarju, tovorni avtomobili pa ga vozijo na kolodvor v Kamnik. Izterjava se brez usmiljenja; kmetom puste 250 kilogramov na družinskega člana, toda le za do-mače, za hlapce in dekle nič; prav tako ne dovolijo nič za dinarje ali pa za družinske člane, o katerih pravi oblast, da so odveč pri hiši. Dober primer so Hrastarjevi, kjer so pri hiši štirje člani, namreč mož, žena in dve odrasli hčeri. Oblast pravi, da zadostujejo tri osebe za obdelovanje takega posestva, zato so pozvali starejšo hčer na delo v prostovoljno brigado. Dekle pa noče iti, zato niso pustili zanjo nič žita, pa tudi živilske karte ne dobi. Takih slučajev je v naši okolici veliko. — Ljudje so silno žalostni in v hudih skrbih in jokajo, ker je mnogo takih, da tudi za seme nimajo žita. Pa ko bi se vsaj to žito porabilo za prehrano domačega prebivalstva, namesto da gre vse na tuje za stroje, avtomobile in podobno! Še hujša pa bo predla tistim revozem, ki morajo živeti samo od tega, kar se dobi na karte. Dozdaj so sem pa tja kaj dobili pri kmetih, toda zdaj je tudi to upanje šlo po vodi, kajti kmečke kašče so prazne. Oprosti, ker ti pišem o teh neprijetnih stvareh, toda ta žitna oddaja nas vse zelo skrbi in razburja in moral sem si nekoliko olajšati srce."

Sopotniški tisk je prijazen vabljen, da gornje ponatisne. Nisem verjel, da bi kaj ta-

vi za petami Enakopravnost. Proletarčev Zajac pa mrko caplja za njima, tišči figo v žepu in godrnja. Če omenim še Glas Naroda v New Yorku, bo slika stanja sopotniškega tiska med ameriški Slovenci popolna in točna.

PREDSEDNIK: Prav lepa hvala, priča. Naš pododsek si ničesar bolj ne želi kot točnih podatkov o teh zadevah in ljudih. Naslednja priča! —

Popravek bi sicer tovaršem sopotnikom nič bolj ne ugajal kakor sedanjim, nepopravljeni tekst, zato bi se tudi ne mogli pritoževati, da ni točen in resničen. Popravek, kakršnega svetuje moj sosed, bi bil torej popolnoma pravičen in zaželjen. Miha, pokliči Washington!

Zdaj, ko se je naposled tudi sopotniškim tovaršem pri E. posvetilo, da se človeka ali list kaj lahko prišteje k družbi, katero oglašja, čeprav nima članske izkaznice, se je njihov bobneči pogum razblijnil in možaki so se zavili v svoj oguljeni, razcefrani in popackani liberalni plašč! Enakopravnost je liberalna! Prisega jo na vsa usta. Liberalna v čem? Webster's New Collegiate Dictionary ima pol tuceta razlag liberalizma, toda edina, ki približno pogoji značaj njenega (E.) "liberalizma" se glasi: "liberal... free from restraint; unchecked; licentious; as a liberal villain" (liberalen: brezobziren; nebrzd; pokvarjen; na primer liberalen nepridiprav). Nekateri viri tolmačijo liberalnost tudi kot velikodušnost ali darežljivost. V tem pogledu je treba Enakopravnosti priznati, da je bila pod današnjim urednikom vseskozi izredno "velikodušna" in darežljiva do svojih nasprotnikov z lažmi, natolevanjem, obrekovanjem, častikrajo in blatenjem njihovih znanstvenih volje. Liberalnost pa takšna! Naš pes bi je ne povohal!

Titov pajdaš Kardelj je zatožil Sovjete pred forumom Združenih narodov, da je zlo-glasni Kominform zgolj orodje njihove teroristične zunanje politike. Če bi bil Kardelj res tako odprte glave kakor ga oglašajo, bi se mu moralo posvetiti mnogo prej. Pri nas so tako rekoč celo vrabci na strehi čivkali o tem, ko se hostarskemu maršalu še ni ohladila zadnja plat po brci s kominformskim škornjem!

("Mož govori," meni sosed Miha, "kakor bi bral samo Nakopravnost, Prosvelto in Proletarca.")

Te dni sem prebral Baragovo pratiko za l. 1950 in Slovenske ameriške večernice. — Knjigi sta dokaj zanimivi. Pratika prinaša bogastvo različnih podatkov, zgodbic in slik in popolnoma ustreza svojemu namenu. Tudi Večernice so zanimive. Meni je posebno ugajala Ivan Balohova lepa in pretresljiva pesnitev "Zarja vstaja" in pa njegovi "Spomini na Ivana Cankarja."

(Baloh je Cankarjev sodobnik in je bil prvi predsednik dijaškega društva Zadruga, ki je prištevata med svoje člane tudi poznejše stebre naše Moderne, Ivana Cankarja, Aleksandra Murna, Dragotina Keteja in Otona Zupanciča). Tudi ostala vsebina je zanimiva, le Nesterjeva povest "Inzbuljeni rod" ni v resnici nobena povest, temveč zgolj slabo posrečen in okorno napisan politični pamflet! To je velika škoda, kajti snov je izredno zanimiva, zgodovinsko važna in hvaležna. — Knjigi je izdala Baragova knjižnica v Chicagu in staneta mehko vezani \$1.50.

Počasi bomo zvedeli vse podrobnosti o čudovitih kupcih, ki jih je Tito sklepal s

ČE VERJAMETE AL PA NE

Ko mi je Kanadčan zaupal med štirimi očmi, da bom pri njem takoj nastopil cesarsko kraljevo službo, s krampom in lopato, je za trenutek sonce posvetilo nekoliko močnejše in svetel žarek blaženstva je skočil v moje srce. Dvignil sem nogo, kakor prvi dan rekrutovanja, ko nam je frajtar z odločnim glasom zapovedal: — ajns... tam v Kanadi bo pa to prvi korak k zabogatenju. Ako si človek ne izbere milijonarja za očeta, potem mora začeti na svoje roke in z malim. Najprej s krampom in lopato, pa tako naprej, dokler si nagradi milijonov.

Dasi so se mi v tistem hipu zaguncali pred očmi težki žalji samih cekinov, ki bodo nekoč moja last, pa nisem planil proti tisti kolibi, kjer so imeli spravljene krampe in lopate. Nisem tekel tje, kakor bi tekel pod konec mavrice, kjer človek dobi, če pride o pravem času, en žakelj cekinov, pa en žakelj gnid. Zato ne, ker nisem bil pripravljen za delo tisto popoldne. Kaj me pa silijo, če pa nisem z dušo in telesom za to! Odreči jim nisem mogel, ker bi mi zamerili, vesel pa ponudbe tudi nisem bil. Nekako tako sem šel proti kolibi po orodje, kakor Janezek, ki ga je mati klicala domov tam s ceste, kjer so se v prahu igrali fantički:

"Janezek!" je zavpila, da se je slišalo v neskončno daljavo. Trikrat je rekla, preden se je Janezku zjasnilo, da

Sovjeti, dokler ga niso brenili iz svoje družbe. Na dan je prišlo, da je pošiljal jugoslovanski les v Italijo po sto lir za sto, tam pa se je prodajal po osem sto lir. Razliko — sedem stotakov — so pobasali Togliattijevi komunisti in s tem denarjem financirali svoje stavke in druge aktivnosti. To se pravi, da ni dobival za les niti toliko, kolikor dobi povprečni tat za nakradeno robo!

Peter Kopriva.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Tito je imel važno zborovanje, vsaj on je mislil, da je važno. On, Kardelj, Ranković in še par izvoljenih so sedeli ž njim na odru, spodaj v dvorani jih je bila pa vrsta za vrsto podložnih.

Pa se primeri, kot se večkrat, da je eden izmed poslušalcev kihnil. Za sekundo vse tiho kot v grobu. Nato pa zagrmil Tito: "Kdo je kihnil?" Nič se ni upal povedati te strašne resnice diktatorju. Ker pet minut ni bilo nič, se obrne Tito k Rankoviću, rekoč: "Ukaži prvo vrsto postaviti ob zid in jih postreli."

Rečeno storjeno. Strojnice so zaragljale in nima jih više. Zborovanje gre naprej. Tito prvi spregovori: "Se enkrat vprašam: 'Kdo je kihnil?' Zopet smrtna tišina."

Tito se zopet obrne k Rankoviću, ki je šef čez policijo in OZNO: "Ukaži odpeljati in postaviti ob zid tudi drugo vrsto. Jih bomo že naučili."

Strojnice so zopet zadržale in druga vrsta podložnih je odšla iz Titovega raja.

Tito ukaže nadaljevati zborovanje. Spet je bil on, ki se je prvi oglašil: "Zopet vprašam: kdo je kihnil?"

Tedaj pa vstane človeček v tretji vrsti in z veliko muko spravi iz sebe: "Jaz sem kihnil, tovariš Tito."

"Torej," reče Tito vidno potolažen, "gesundheit!"

je to glas njegove matere, ki ne misli odnehati. Ni kazalo drugače, da se je odzval:

"Kaj?"

"Domov pojdi!" je mati vpila od hišnih vrat sem.

"Po kaj?" je hotel Janezek vedeti, ker ne gre, da bi človek pustil družino sredi važne igre na prvo besedo.

"Zgance boš jedel, pa tepen boš!" mu je mati povedala naravnost in brez ovinkov, resnično in zgolj čisto resnico, kakor so jo znale povedati naše matere.

Tako nekako je bilo meni, ko sem vlekel za seboj noge proti lešeni kolibi, katero mi je od daleč pokazal moj novi gospodar, ki me je s tistim trenutkom vzel pod svojo oblast. Še zdaj rečem, da mi je bil neznan dober boss, da bi boljše ga ne mogel najti. Pri njem sem delal od tistega popoldneva, pa do dneva, ko mi je bilo Kanade zadosti. In naj bo tukajle povedano, da sem vihtel kramp in lopato samo tisto popoldne, potem sem bil pa pri tisti zgradbi za vse in povsod, kjer je bilo najlažje delo. Kaj vem zakaj. Je že tako vse uredil, da je imel "John" lahko delo. Pri njem sem bil namreč "John." Po letih bi mi bil lahko oče in bi oče ne mogel biti do mene nič bolj popustljiv, kakor je bil on. Seveda, saj nisem vedel tisto popoldne, da bo tako prijetno tam. Ko sem lezel počasi po orodje, sem v duhu videl samega sebe v dolgi vrsti, kjer se peham, sopes in zdihujem pod težkim krampom ter stokam in zdihujem, ko z lopato odmetujem zemljo.

Nek majhen človek je bil tam pri kolibi, kateremu sem rekel, da so me poslali po en kramp, ne pretežak in po eno pripravno lopato, če imajo še katero bolj majhne mere. Možak me je poslušal, potem pa nekaj vprašal. Poslušal sem ga in potem zopet jaz nekaj rečem. Jaz po nemško, on pa po latovsko, ali kaj vem, v kakšni šprahi, da ga nisem razumel niti ene krščanske besede. Jaz mu dokazujem, da sem postal en del tega podjetja in da so prenesli višje postavljene name vso pravico do enega krampa in ene lopate. Pa mi ni hotel dati orodja. Kat stal je tam in nekaj govoril, ki ni bilo nemško, ne laško, ne francosko, kaj šele naše, ki ga lepšega jezika ni na svetu. Vse te jezike sem znal vsaj za silo, da bi si bil lahko kupil kruha, ako bi imel šestico, kar mi je pa močje nabijal na vse pretege, mi je bilo čisto tuje. Kdo ve, koliko časa bi se bila še tako? Razgovarjala v prijateljskem tonu, da ni prišel k nama sam polir, ki je najbrže videl, da sva si z možakom v skrajni nezastopnosti. Rekel je par besed v nekem jeziku, močitelj se mi je prijazno zasmel, jaz pa nje-mu, ker tako vendar zahteva oliko, stopil je v kolibo in prinesel v jasen kanadski dan zelo dobro ohranjen kramp in čisto malo rabljeno lopato. Oboje mi je izročil, sicer ne z bogve kakšnim poklonom, a vendar z nekim obrazom, ki se mi je zdel vsaj malce pogljič, enčes: no, ti boš pa še kopal s krampom po Kanadi, ti!

Moj boss mi je potem prijazno rekel, naj si slečem suknjič, se vstopim v vrsto, kjer so že drugi in naj delam, isto, kot bom videl druge. To, da mi je rekel, naj si slečem suknjič, mi je dalo misliti, da bo tukaj vseeno težje delo kot je bilo v starem kraju po farovžih. Tam so si hlapci, so pripovedovali, slekli kamižole, kadar so sedali k mizi in si jih oblekli ter tesno zapeli, kadar so šli za delom.

Zadel sem kramp in lopato na rame in naravnal korak v delovno vrsto. Ni drugače, vse kaže, da bom res delal v Kanadi. Ti zlomek, ti...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

JETNIK V GORAH MESECA

Bridges — Anžič

"Jama?" ponovi Bart ves prestrašen in šepa tja. Pa kaj zagleda? Stoji na robu razpoke, ki seka tla soteske od stene do stene in sega dol v nedogledne, črne prepade.

Murdoch pogleda v razpoko. "Nič več ko petnajst čevljev široka. Pred letom dni bi jo bil lahko preskočil."

Nihče mu ne odgovori, fant je pa se zgrudil na tla in obležal kakor nemi. Tudi Roger pade na tla kakor kamen in se jame sezuvati.

"Čemu to počneš?" ga vpraša Bart.

"Ker me žulijo," zareči Roger. "Pa ker ne moremo iti več naprej, in naj se zgodi karkoli!"

"Tma precej prav," reče Murdoch in se suho nasmehne.

"Dobro bi bilo, ako na pot za seboj nagradimo skal," mirno svetuje Bryson in začne takoj delati.

Bart mu je pomagal. Vedel pa je prav dobro, da je vsako upanje prazno. Ako bi jim bilo mogoče, da se na kak način za temi skalami branijo, bi mogli Kasorove ljudi pač za kak časek zadržati, končno bi pa vendar bili zajeti.

Nenkrat stopi Forty z velikimi koraki k Brysonu:

"Bas, ne skladat kamne. Vi pomagat, da drevo nest."

"O čem pod milim Bogom pa govoriš, Forty?"

"Drevo, bas," odvrne Forty in pokaže na krepko drevo, ki je rastle v neki razpoki ob soteski. "Ga djet čez jama."

Bart je prvi razumel, kaj namerava Forty.

"Pametna misel, očka. Deblo je dosti dolgo, da napravimo most. Hitro! Kje je sekira?" Pa Forty je že s sekiro v roki plezal proti drevesu.

"To bo res naša rešitev, ako izvršno stvar pravočasno. Murdoch, stopi nekoliko nazaj in ustrelj, kadar zagledaš Kasorove ljudi."

Murdoch priklama in ko odhaja, že poje Fortyjeva sekira ob drevesu. Deblo je bilo jako trdo, pa k sreči je bila sekira ostrá; ob vsakem udarcu so odletavale bele iveri. Bart je kar strmel, kako krepke so roke velikega moža.

Vrh drevesa se zamaje; še nekaj udarcev in drevo prileti s truščem v sotesko. Forty skoči za njim in mu začne hitro sekati košati vrh. Tako mu ostane deblo, dolgo dvajset čevljev pa samo čevljev debelo. Bart, njegov oče in Afuki zgrabijo na enem koncu, Forty sam pa na drugem in ga neso na rob razpoke. Ko fantje vidijo, kaj se pripravlja, se spravijo z muko na noge in pomagajo postaviti hloh pokonci. Potem pa ga izpuščijo.

"Hura!" zavpije Bart, ko vidi, da je padlo res naravnost preko razpoke.

"Fantje, zdaj pa čez" veleval Bryson. In boski fantje grabijo svoje tovare in se kar prevažajo, kdo bo prvi. "Norcross,

zdaj pa Vi!"

Roger pogleda na hloh in prebledi kakor stena.

"Jaz — jaz ne morem!" izjeclja. "Če brv samo pogledam, se mi že zvrta v glavi!"

Glazen pok se raztegne po ostenki in Murdoch se vrne, s kadečo se puško v roki.

"So že tu!" zavpije.

"Stopi ti naprej, očka!" reče Bart očetu in gospod Bryson je bil hitro na drugi strani.

"Hitita, fanta!" pravi Murdoch.

"Roger se boji!" reče Bart smeje se, stopi k Rogerju in ga nemilo useka po licu.

Roger kar zatuli od togote in plane proti Bartu; ta pa se mu izmuzne in steče čez brv. Roger šine za njim, na drugi strani pa ga ujamejo krepke roke gospoda Brysona.

"Izvrstno, Norcross!" ga pohvali Bryson. "Pa nikar mi Barta ne ubijte! To je bila edina pot, da Vas je spravil čez!"

Murdoch je bil preko brvi, kot bi mignil. Bil je pa tudi že skrajni čas, kajti Kasorovi črni vojniki so bili že čisto blizu. Forty in Bryson sta imela samo še toliko časa, da sta hloh pretrenila in ga izpustila, da je s treskom zletel v globine.

Ko so Kasorovi ljudje videli, da jim je plen končno vendarle ušel, so se takoj ustavili. Eden je pa vendar sam stopil naprej, velik mož in grd kakor hude sanje.

"To je sam Kasoro!" zasepe-ta Murdoch. "Poslušajmo, kaj nam ima povedati!"

Glavar pride pogumno prav do prepada in pogleda po belih možeh. Nato pa spregovori z besnim in sikajočim glasom.

"Kaj pa pripoveduje, Murdoch?" ga vpraša Bryson.

Murdochu se čelo zmrči. "Rekel je: Le idite! Meni ste to pot ušli, pa to nič ne de. Saj ne morete uiti. Vražjemu gozdu, kjer vas zgrabijo hudiči, ko vas jaz nisem mogel."

20. Daljni boben brzojavlja. Gospodu Brysonu se posvetijo utrjene oči. "Kaj pa mu misliš odgovoriti, Murdoch?"

"Kar čakaj in glej!" pravi Murdoch. Nato se postavi visoki Skot korenjaškemu divjaku naravnost nasproti in začne preko globoke razpoke govoriti. Ni govoril nič glasneje ko prej z Brysonom, pač pa jako počasi in razločno, in sicer v Kasorovem jeziku, pa vendar so njegove besede naprvice na črnega gospoda strašen vtis. Oči so mu izstopile, obraz je postal skoraj pepelnat in nazadnje je od besnosti zarjavel zavijtel svoje veliko kopje s plosko ostjo.

Toda Bryson je bil oprezen in dasi je bil Kasoro uren, on je bil še bolj. Njegova puška je počila in težka krogla je zadela kopje na ost tako silo, da ga je prelomila in izvila velike-mu glavariju iz rok, obenem pa ga je kopje udarilo v roko, da mu je omahnila.

Hip ali dva je Kasoro stal kot ukopan in buljil v bela človeka ter premikal ustnice, ne da bi spravil glas preko njih, nato pa se je zasukal in v skoku odšel.

"Radoveden sem, kaj si mu rekel, Murdoch," pravi Bryson. Murdoch se namuza.

(Dalje prihodnjik)

Za hip smo šli pogledat
v Kanado

(Nadaljevanje)

Z Dolenčevu Anico v Torontu smo stopili v diplomatske odnose ter se domenili, da se bomo v soboto 17. septembra gledali iz oči v oči, pa če z našim tega pride tudi do vojske med obema deželama. Eder mora odnehati, smo rekli, ki smo Notranji, drugače strahno dobri ljudje, pa trmasti kot kraški teran. Saj se Anica tudi lahko šteje za Meniševko, če je pa njena mama z Dobca doma, hodila na meniševsko univerzo, prav tje, kamor sem hodil jaz, ki vendar nekaj štejem, kadar sem sam v hiši.

Kot sem že omenil, je imela pri vsem tem glavno besedo naša Micka (to se razume), ki je pograbil za misel in je ni več spustila, ko sem v popustljivem hipu rekel, da bi se peljali v Kanado na ogled. In da je bila mera priprošnjikov do vrha polna, sem v hipu duševne zmedenosti primaknil tudi našemu malemu, ki bo doma imel, da gre lahko tudi on z nami in potem ni bilo nobene govora več za kakšen umik od dane besede. Samo še to: kdaj bomo šli.

Parkrat sem se skušal umakniti, pa ni šlo. Celo to sem jima metal naprej, da meni še ni dovoljeno voziti avto na tako daljavo, ker ni bil zdravnik prepovedal vsake napredne živce, razen pri jedi in marjašu. Ravno prav, so naši ugotovili, bo pa naš sinko Eddie vozil, ki rad in ki je zanesljiv voznik, izkušen vzorenja od očeta, ki je bil znan kot najboljši zanesljiv voznik, dokler ni začel prestavljati terlaš štang po cestah in delati druge take nespodobne vaje na stara leta, namesto da bi ždel v zapeku in se pripravljaj za romanje k sv. Ahcu.

In tako je prišlo, kakor je moralo priti, da smo bili v soboto 17. septembra pripravljeni za odhod natančno ob 6:55 zjutraj po hitrem času. Micka in Jimmy sta se komaj dotaknila jedi, ki sta še mlada in polna pričakovanja, jaz pa, ki sem že precej dopel, sem jedel dvakrat, ker vem, kaj se pravi potovati po svetu. Pridel je naš Eddie, ki je prijel za vodilno kolo, naš mali je sedel k njemu, da bosta splošno govorila o vremenu in gospodarstvu, midva z Micko sva bila pa za pasazerja na meh-knem sedežu za sedel in zadržali smo po cesti št. 20 naravnost proti Kanadi.

Z desne strani je začelo sonce prižigati svoje jutranje žarke, da je skoro jemalo vid. Lepo jutro, zlato jutro, kot bi ga vzel v roke, ga obrisal, potem pa namočil v milnici ter posušil doma na vrtu.

"Eddie!" sem zaklical našemu vozniku, "malo poglejta vidva tam spredaj, kje bo kakšna boljša restavracija, bomo kaj pojedli."

"Uh, pogled ga no," brž pristavlja Micka, "saj si komaj dobro pojedel, pa še toliko si danes pospravil in zdaj bi že spet rad. Kam pa devlješ, bi rada vedela. Eddie, le kar vozi naprej! Bom že jaz povedala, kdaj bomo ustavili."

Kaj sem hotel, kot lepo vdati se. Ali naj se začnemo kar tam na cesti špetirati in vpiti na vse pretege, če bomo usta-

vili, ali ne bomo. Da pa ne bosta naša otroka imela napačnih pojmov, kdo da je prav za prav gospodar pri hiši, sem prijazno pripomnil: "Saj nisem lačen, kar tako sem rekel, da bi ustavili, da bi je malo podražil, ko sem pa vedel, kako boš poskočila."

"O, saj se poznamo," je sekundirala Micka, kar sem jaz dobro razumel, naša fanta spredaj pa ne, ki nista še izkušena v takih zadevah.

Skozi znane kraje smo vozili. Skozi Willoughby, Painesville, mimo slavnega Hubbard Road v Madisonu, potem skozi Genevo, Ashtabulo, Conneaut. Naš voznik je dobro pristikal, avto je na osem kresilnih gob in šlo je kot sam Elija. Jaz bi nekoliko počasnije, ki imam bolj hladno kri. Ko smo vozili skozi ta mesta, sem povsod v mislih pozdravljaj naše zveste naročnike, ki jih imamo vse tukaj naokrog, prav do konca države Ohio v teh krajih. Onkraj Conneaut-a smo zavili na cesto št. 5, ki pelje, kot mi je povedal naš voznik, skoro ves čas ob jezeru prav do Buffalo, da je manj obložena s prometom kot 20 in bomo dosti prej v Buffalo kot po 20.

Res ni bila dosti slabša kot 20, nekaj ožja, toda je izpeljana bolj po samotah, da ima človek z avtom več uspeha, kot bi pa vozil skozi številna mesta, kjer je treba voziti počasi in ustavljati na križiščih. "Nalagaš te me speljati na to pot, kjer ni nobenega mesta, da bi malo ustavili in kaj pojedli," sem godrnjal. Naši so mi iz dna srca privoščili in Eddie je rekel, da naj do Erie, Pa., kar lepo pozabim na zajtrk, ker Erie je prvo večje mesto na naši poti.

Godrnjal sem in bolj sam pri sebi pripovedoval o mladih neizkušenih ljudeh, ki ne vedo, kaj človekovo telo potrebuje. V Erie, Pa., smo se pripeljali v dve uri in bili na pol poti od Clevelanda. Prevozili smo sto milj. Naj vozi počasi, sem naročal, da zagledamo kakšen pripraven prostor, kamor bi se nekoliko vsedli. Pa smo vozili iz ene ceste v drugo in bili zopet iz mesta, predno smo se dobro zavedli. Vsi trije moji visoko cenjeni sopotniki so vneto gledali skozi okna, niti enemu ni prišlo na misel, da bi z očmi gledal za kakšnim pripravnim prostorom. Sam pa tudi nisem mogel imeti oči povsod. Le čakajte, sem jim zažugal sam pri sebi, v prvem večjem kraju bomo ustavili, pa naj se zgodi kar hoče.

(Datje prihodnjik)

Dopisi in drugo

Če človek ni
stoprocentno siguren

Ljudje le prepogosto izrabljajo izraz "sto procentno sigurno." To pomeni, da ni nekaj samo sto procentno, ampak je poleg tega še sigurno. Torej po naše bi rekli "dvakrat gvišno." No in en tak primer smo imeli zadnje nedelje, kjer se je ugotovilo, da je bila uporaba izraza "sto procentno sigurno" kar dvakrat napačno rabljena.

Kdo neki ne bi poznal znane predsednika sadjarskega društva iz ljubljanske okolice, ki sliši na ime Lojze. Znan je bil v vsej okolici kot naj-sposobnejši sadjar, zato so vsi od daleč in blizu hodili k nje-

Naročnikom v
Kanadi!

Knjigo "Črna maša" lahko naročite pri Miss Anici Dolenc, 1007 Lakeshore Rd., New Toronto, Ontario.

mu po nasvete o cepljenju drevja, presajanju mladik itd. Zgodovina ve povedati, da je celo sam g. Humek iz kmetijske šole na Grmu prišel k njemu po nasvet, predno je napisal knjigo o sadjarstvu. Vsi so hodili k njemu, ker je bil pač mož vedno sto procentno siguren v svojem delu.

Sedaj pa je ta sadjar (ali mi ga bomo kar na kratko imenovali Lojze ali pa kot ga imenuje njegova starejša hčerka "naš atek") v bližini Toronta na farmi, ki je menda stoprocentno sigurno njegova last. Na to farmo nas je povabil naš atek, ker pa jaz nisem stoprocentno siguren, vam povem, da smo se kar sami povabili.

Že pred vhom na farmo nam je padlo nekaj nenavadnega v oči. Namreč tam visi čudna napisna tabla, ki nam je dala nekaj misliti, pa tudi malo strahu nam je vcepila v srce. Namreč napisano je bilo "Girls camp." Ker pa smo bili vsi krepki mladeniči, nam tudi ta napis ni vzel poguma in pogumno smo stopili na farmo. Ko smo se malo približali glavnemu poslopju in si ogledali "čeren," smo ugotovili, da le ni tako nevarno in da je to le še "camp" in da o "girls" ni ne duha ne sluha. Kar težko nam je bilo pri srcu, tako razočaranje, saj veste kaj mislim, kaj nas je potro.

Resnici na ljubo povedano, temu razočaranju je sledilo še drugo. Ko smo se seznanili z vso družinico našega atka Lojzeta, smo posedli za mizo zudaj pod drevesom. In kaj vse je bilo na mizi? Ja, to nas je presenetilo. Jaz sem kar z očmi požiral dobrote, ki nam jih je nosila Francka na mizo. Vsako dobroto je seveda postavila mojemu prijatelju pod nos, jaz pa sem le s strani škilil in čakal, kdaj pride vrsta na mene, da z obema rokama sežem po dobrotah. Radi sigurnosti sem podvil varnostni ukrep in takoj odpel moj pas in s tem povečal prostornost mojemu "miljenčku." Mišlsem, da naša mama, da pa boste vedeli, kdo je to, vam kar naprej povem, da je to žena našega Lojzeta, hrani knjigo s. Felicite Kalinšek "Slovenska kuharica." Kar povedati si ne upam, kako perfektno so delovali naši prebavni organi. Po obedu smo bili malo vrtoglavi, kot muhe po flitu. Pa ne smete misliti, da smo ga kaj na škrbince vrgli, da bi ta božja kapljica stekala po grlu in nam večala apetit, pač pa je vzrok drugje. Imeli smo občutek, da se je ravno vesni center preselil iz ušes v želodec. Toda iako "fajn" je bilo, da se je mojemu želodcu dobro zdelo, ko sem ga malo s pasom zadržal, da se ne bi kaj razvezalo.

Popoldne pa je bila tista o "stoprocentni sigurnosti." Pozabil sem povedati, da se je po kosilu vnela resna debata o sadjarstvu in še posebno o cepljenju. Seveda pogovor je bil na znanstveni višini in smo komaj sledili našemu mojstru atku. Povedal nam je, da je

že tudi na tej farmi sam cepil nad tristo dreves in da so se vse cepike stoprocentno sigurno prijele. Ker pa smo mi le malo dvomili v atkovo sigurnost in je on tudi to opazil, nas je povabil, da si komisjsko ogledamo njegovo mojstrsko delo in da po ogledu damo priznanje mojstru. Res smo vstali in krenili v sadovnjak. Toliko sadja še svoj živ dan nisem videl kot tisto popoldne, namreč po travi, ne pa na drevju, da sem kar z glavo zmajal, pa tako rad bi kaj pobral in moj novi ravnovesni center mi ni tega dopuščal. Ogledovali smo si mlado drevje, katerega je naš atek cepil in strokovnjaško ugotovili, da ima mož le prav, da se je res vse stoprocentno sigurno prijele. Tako je bil ponosen na priznanje, ki smo mu ga dali, da je še samo na eni nogi stal in prav gotovo je zrastle vsaj za dva centimetra. Ko smo že zavijali proti gospodarskemu poslopju, smo se malo ustavili, ker sta dva člana ogledovalne komisije zaostala, pa sem ta trenutek izrabil za kratke pomenke. Ker sem pa le bil malo utrujen, sem se hotel nasloniti na kol poleg sebe, misleč, da je kol kot ga pri nas uporabljamo za oporo paradižnikom.

Čudno se mi je pa le zdelo, da bi v sadovnjaku paradižnike "flancali." Stvar sem si malo natančneje ogledal in dognal, da to le ni kol za oporo paradižnikov, pač pa mlado drevce, ki je na svojem vrhu nosilo tri suhe cepike. Takoj sem poklical še ostala dva člana komisije in strokovnjaško smo ugotovili, da se cepike niso prijele, dasiravno jih je cepil sam predsednik sadjarskega društva. Da bi videli, kako je hitel naš atek popravliti in vleči se iz zadrege, tako je postal rdeč kot kuhinjski rak in če bi bil naš atek še plešast po vrhu, bi ta rdečica udarila tudi na plešo, pa hvala Bogu ima še lepe in goste lase. Ko se je priključil naši družbi tudi njegov sin Matija in videl, kako "obdelavamo" atka, da le ni vse tako stoprocentno sigurno, je še on pristopil na našo stran radi varnosti in ko je bil na naši strani varen, je rekel: "Ata, tudi ona jablana pod hribom nosi suhe cepike." In pokazal je s prstom na drevo nedaleč od nas, kjer smo razločno videli drugi neuspeh cepljenja. "Molči, če te nihče ne vpraša!" je sledil zapovedujoči glas očeta. Mož je bil v zadregi in ko je videl, da moč opozicije narašča, da je s svojo stoprocentno sigurnostjo propadel in je ubral druge strune ter nas v najljubnejši obliki prošil, naj tega za božjo voljo ne povemo nikomur, da ne bi hiša na slab glas prišla in se še kako drevo iz eramate posušilo in ko smo mu obljubili, da bomo o tem molčali in da je lahko "stoprocentno siguren," da tega ne povemo nikomur, se je dal mož toliko pogovoriti, da je z nami nadaljeval pot do hiše.

V hiši pa nam je Ambrožičeva mama postregla z novimi dobrotami. Joj, joj, zdaj sem pa povedal, kako se ti ljudje pišejo! Pa nič zato, naj le vsi vedo, da so Ambrožičeva mama bolj stoprocentno sigurni v svoji kuhinji, kot pa atek s svojim cepljenjem.

Zato pa rečem jaz, kdor ima kaj časa, pa se naj sam prepriča o tem. Torontskim študentom pa priporočam, da

pogosteje obiskujejo Ambrožičevo mamo zlasti oni, ki se hranijo po oštarijah, tam bo stoprocentno sigurno kaj za vas. Vam ata Lojze, pa naročam, če hočete še naprej ljudi "farbati" o vaši stoprocentni sigurnosti, izpulite ona dva suha drevesa, da Vam ne bosta jemala ugleda. Ostanite zdravi, pridno se knajpajte in brez zamer

Vaš vdani Matajev Matija.

DELO DOBIJO

Delo dobi

Ženska, stara med 20 in 30 leti, da bi šivala za distributortvni delov. Začetna plača 75c na uro. Vprašajte za Mr. Henery pri Parts Associates, Inc. 1307 St. Clair Ave.

(196)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 družini, 4 in 4 sobe, 3 v tretjem nadstropju, 2 garaži, cementen dovoz, 2 furneze na plin, 2 avtomatična grelna za vodo. Se lahko takoj vselite. Naslov je: 1237 E. 172. St.

(195)

Soba se odda

Odda se opremljena soba za enega moškega; kuhinja in kopalnica skupna. Naslov je: 1419 E. 52. St.

(195)

Zelo lepa prilika!

Naprodaj je refrigerator Crosley izdelka; dalje Easy primak in Grand pec. Vse v zelo dobrem stanju. Vprašajte na 1052 Addison Rd.

(195)

Hiša naprodaj

Za 2 družini, 5 in 5 sob, klet, furnez na olje, dvojna garaža, nahaja se na 71. cesti blizu Bliss Ave. Cena je \$9,000. Spodaj in zgorej je zdaj prazno. Za informacije pokličite EX 4817.

(194)

Hiša naprodaj

Nahaja se 3 milje vzhodno od Mentorja, blizu ceste št. 20. 7 sob za eno družino, 2 leti stara, toilet v prvem nadstropju, stanovanjska soba 14x24 indirektno svetloba, fireplace za les, avtomatični grelec na olje, dvojna garaža, overhead vrata, 1 akter dobre vrtno zemlje, klet pod vso hišo, vse cevi iz bakra, cena je samo \$14,900.

De Vanna Realty Co.
535 E. 185. St.
KE 2227 ali RE 3275

(195)

Trdna hiša naprodaj

Velik parlor, jedilnica, zatrkovna soba, tile sink, nanovo dekorirana, tri velike spalnice, tile kopalnica, plinska gorkota, garaža, zamrežena veranda, blizu šol, trgovin, prevoza. Cena \$15,800. Odide iz mesta; kipec lahko kupi tudi pohištvo. Nahaja se med Lake Shore Blvd. in 185. St. Pokličite KE 3450.

(194)

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje

Andy, Albin in Fred Thomas
(Tome), lastniki

15800 Waterloo Rd.—IV 3200

DO YOU GET
VITAMINS?

Do you get vitamins? Couldn't live if they didn't! The vitamins in a good many people do not, and so a real, real live way.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins which requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MADE LABORATORIES, INC.
MILWAUKEE, WISCONSIN

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCOIS ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za

vaše domove, avtomobile

in pohištvo.

1 Vanhoë 4227

18115 NEFF ROAD

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Od jutra že je hodil po Sedanu in okolici. Pravkar se je bil vrnil, obupan nad brezdelnostjo čet ves tisti tako dragoceni dan 31. avgusta, ki so ga pripravili z nerazumljivim čakanjem. Ena sama opravičba je bila mogoča: skrajna upelnost vojaštva in brezpogojna potreba, da si odpočije; toda on ni mogel razumeti, zakaj da ne bi po nekoliko urah potrebnega spanja nadaljevali umikanja.

"Jaz za svojo osebo si ne lastim pravice, da bi prigovarjal, a to čutim, da je armada v Sedanu zelo slabo zastavljena... 12. armadni zbor se nahaja v Bazilles-u, kjer je bila davi majhna praska, 1. stoja pokraj Givonne, od vasi Moncelle do Garenskega gozda, dočim tabori 7. armadni zbor na Floinški planoti, a 5. zbor se napolni stiska pod obzidjem samim na grajski strani. In to je tisto, kar me navdaja s strahom, da vidim vse čete razvrščene takole krogin-krog mesta in čakajoče Prusov. Jaz zase bi se bil takoj pomaknil proti Mezieresu; poznam okolico, nobena druga smer ni mogoča za umikanje, drugače jih vržejo v Belgijo. In potem, glejte, si tu lahko nekaj ogledate..."

Prijel je Jeana za roko ter ga potegnil k oknu.

Preko obzidja in sosednih stebrov se je oziralo okno čez južno stran Sedana, tja v dolino Meuse. Tam je bila reka, ki se je sredi širokih travnikov razprostirala očem, tam Remelly na levi, Point-Maugis in Wadelincourt ravno nasproti in Frenois na desni. Grički so širili svoje zelene bregove, najprej Liry, nato Marfee in Croix-Piau, odeti z velikimi šumami. Ob zamiranju dneve luči je ležalo široko obzorje v globokem pokoju in kristalni prozornosti.

"Ali ne vidite tam doli ob vrhovih črnih ert, ki se pomikajo dalje kakor črne mravlje na poti?"

Jean je izbulil oči, dočim je klečal Maurice na postelji ter iztezel vrat.

"Ah da", sta vzkliknila oba dva hrati, "tamle je takšna črta, in tam se ena, še ena, še ena! Povsodi so."

"Torej!" je povzel Weiss, "to so Prusi... Ze od davi jih gledam, ko prihajajo, venomer prihajajo! Ah, bogme, če jih

naši vojaki čakajo, se jim pač lahko mudi prihajati... In vsi prebivalci mesta so jih videli kakor jaz, in zares, samo generali imajo oči zavezane. Pravkar sem govoril z nekim generalom; zmignil je z rame in dejal, da je maršal MacMahon popolnoma prepričan, da ima pred seboj kvečjemu sedemdesettisoč mož. Bog daj, da se ne bi motil!... Toda poglejte jih, kako pokrivajo zemljo, kako prihajajo, vse venomer prihajajo te črne mravlje!"

Ta hip se je vrgel Maurice na svojo postelj nazaj ter izbruhnil v krčevitem ihtenju. Henrijeta je baš vstopila, z istim smehljajočim licem kakor davi. Preplašena je naglo stopila bliže:

"Kaj ti je?"

On pa ji je odmahnil z roko. "Ne, ne! Pusti me, zapusti me, vedno sem ti delal samo žalost... Ako pomislim, kako

si si pritrjavala obleko, samo da sem jaz študiral gimnazijo! Ah, da, vzgoja, ki sem jo lepo porabil!... In nato sem skoraj onečastil naše ime, in in kdo ve, kje bi bil to uro, da si nisi ti izjemala krvi, ko si popravljala moje neumnosti."

Ona se je zopet smehljala.

"Vesel se nisi prebudil, ubo-žec ti moj dragi... Pa saj je vse to izbrisano in pozabljeno! Ali ne opraviš zdaj svoje dolžnosti kot dober Fancoz? Odkar si pri vojaki, sem nate zelo ponosna, verjemi mi."

Kakor da ga prosi pomoči, se je bila obrnila k Jeanu. Tja jo je opazoval z nekakim presenečenjem, ko jo je videl manj lepo nego zjutraj, še šibkejšo in bledejšo zdaj, ko je ni več gledal skozi prevaro svoje trudno sti. Kar pa je ostajalo še vedno čudno, je bila podobnost z njenim bratom, in vendar, vsa različnost njunih nravi je dobivala v tej minuti jasen izraz: on nervozen kakor ženska, razburjen od sodobne bolezni, zapleten v zgodovinsko in družabno krizo svojega plemena, zmožen omahovati od trenutka do trenutka od najplemenitejšega navdušenja do najhujše malosrčnosti; ona tako šibka v svoji pepelkini ponižnosti, s me, vedno sem ti delal samo žalost... Ako pomislim, kako nje, pri tem pa trdnega čela in

hrabrih oči, izrezana iz svetega lesa mučenikov.

"Ponosna name!" je vzkliknil Maurice. "Pač nimaš biti za kaj! Zdaj je že mesec dni, da bežimo kakor strahopetci; in to smo."

"Proketo", je dejal Jean po svoji zdravi človeški pameti, "saj to ne zavisi samo od nas; mi delamo, kar nam ukazujejo."

Toda napad je prijel mladega moža še silneje:

"Ravno tega sem sit... Ali ni, da bi jokal krvave solze nad temi neprestanimi porazi, nad bedastimi vojskovodji, nad vojaki, gnanimi v klavnico kakor tope čede goved. Zdaj smo pošteno z zagati... Saj vidite, da prihajajo Prusi od vseh strani; in stri nas bodo, armadno izgubljena... Ne, ne, jaz ostanem tu, rajši imam, da me ustrelje kot beguna... Joan, ti greš lahko brez mene. Ne, jaz ne pojdem nazaj, tu ostanem!"

Novo krčevito ihtenje ga je njimi: tesnoba noč, strahupol-vrglo na blazino. Bila je ne-odločljiva oslabelelost živcev, ki se ga je polastila, nenadno pogreenjenje v brezupno, zaničevanje vsega sveta in zaničevanje sebe, ki ga je tolikokrat popadlo. Sestra ga je dobro poznala; zato je ostala krotka in mirna.

"Zelo grdo bi ravnal moj do-bri Maurice, ako bi v trenutku nevarnosti pobegnil s svojega mesta..."

Sukoma se je vzravnil na postelji.

"Dobro, pa mi dajte puško, da si zdrobim glavo! Tako bo vsaj prej pri kraju."

Nato e iztegnil roko in pokazal na Weiss, ki je nepremično molčal.

"Glejta, samo on je pameten, da, samo on je gledal z bistrim očesom... Jean, ali se spominjaš, kaj mi je rekel pred Muhlhausem, pred mesecem dni?"

"Resnica," je pritrdil korporal, "gospod je rekel, da bomo tepeni."

Prizor je stajal zopet živ pred njimi: tesnoba noč, strahupol-vrglo na blazino. Bila je ne-odločljiva oslabelelost živcev, ki se ga je polastila, nenadno pogreenjenje v brezupno, zaničevanje vsega sveta in zaničevanje sebe, ki ga je tolikokrat popadlo. Sestra ga je dobro poznala; zato je ostala krotka in mirna.

Froeschweilerju, ki je že šla čez temno nebo, dočim je Weiss izražal svojo bojazn: Nemčija pripravljena, z boljšim pogovestvom in bolje oborožena, vznešena v velikem žaru domoljubja. Francija pa preplašena, izročena neredu, zaostala in pokvarjena, brez vojakov, brez potrebnega orožja. In to strašno prorokovanje se je zdaj vresničevalo.

Weiss je divgnil drhteče roke; njegovo dobrodušno lice je izražalo globoko žalost.

"Ah, prav nič nisem ponosen, da se nisem varal", je zamrmral. "Neumen človek sem, a to je bilo tako jasno za vsakogar, kdor je poznal stvari... Toda tudi če smo tepeni, lahko pobijemo nekaj teh nesrečnih Prusov. To je tolažba, in čeprav verjamem, da gre z nami navzdol, vendar bi rad, da obleži tudi kaj Prusov, da, na tisoče in na kupe Prusov, toliko, da pokrijo zemljo tam doli!"

(Dalje prihodaj!)

1893

1949

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt vzela iz naše srede našo drago soprogo in mater

Josephine Končan
ROJENA DOLENC

ki je po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, mirno zatisnila svoje mile oči dne 29. avgusta 1949 v starosti 56 let. Blagopokojna je bila doma iz Babne gore pri Polhovem gradu.

Pogreb se je vršil dne 1. septembra 1949 iz Mary A. Svetek pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in po opravljeni sv. maši zadušnici je bila prepeljana in položena k večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Cimpermanu za opravljeno pogrebno sv. mašo in druge cerkvene obrede. Enako lepa hvala Magr. Hribarju za tako pogošče obiske v njeni bolezni.

Našo prav iskreno zahvalo naj prejmejo vsi številni prijatelji, ki so blagopokojni v blag spomin okrasili krsto s tako krasnimi venc. Prisrčna hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag pokoj njene duše.

Lepa hvala vsem, ki so jo prišli kropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru, ter se tako zadnjič poslovili od nje. Enako lepa hvala vsem, ki so se udeležili maše in pogreba.

Lepa hvala društvu Kras št. 8 SDZ, članom in članicam društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, podružnici št. 10 SZZ in Oltarnemu društvu Marije Vnebovzete za skupne molitve in tako veliko udeležbo pri pogrebu. Še posebna hvala pa nosilec krste.

Prisrčna zahvala vsem sosedom in prijateljem, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh. Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno.

Lepa hvala Mary A. Svetek pogrebniemu zavodu za vsa pomoč in vpludno postrežbo ter za tako lepo urejeni pogreb.

Tebi, preljubljena soproga in mati, se je končalo Tvoje zemeljsko trpljenje, odšla si od nas v neskončno večnost, da prejmeš plačilo, katerega si zaslužila tu s svojim lepim in mirnim življenjem. Mi sedaj ob Tvojem grobu Ti še enkrat želimo: Bog Ti daj večni mir in pokoj.

Zalujoči ostali:

JOSEPH KONČAN, soproga,
JOSEPH, JR., sin,
JOSEPHINE poroč. FUTO, hči,
BRATJE, SESTRE in DRUGI SORODNIKI

Cleveland, Ohio, 4. oktobra 1949.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obrestil

nečlanom po 5% obrestil

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

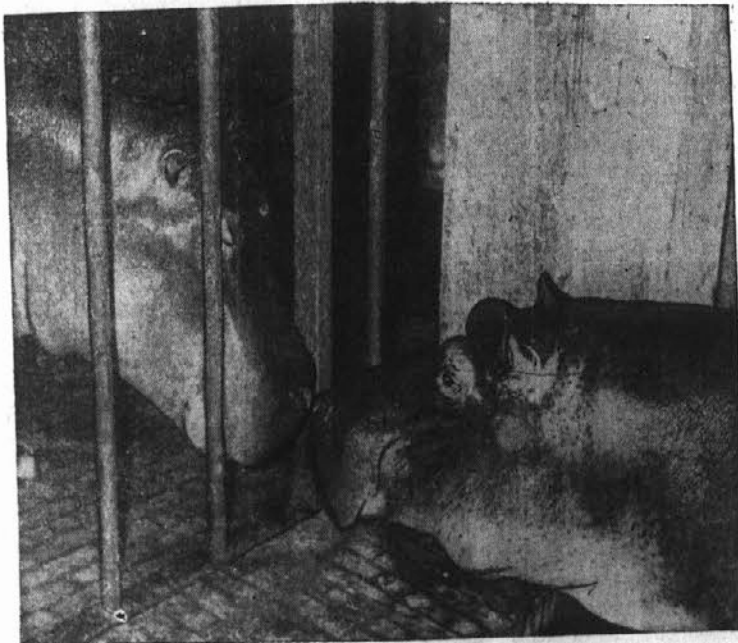
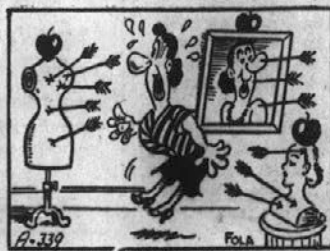
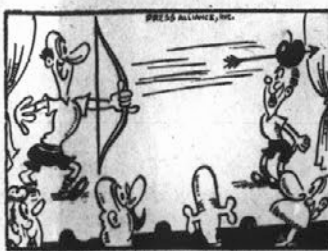

Kraljica sočivja. — Betty Soreson je bila na Los Angeles okrajnem letnem sejmu izvoljena za kraljico sočivja. Na sliki jo vidimo med sočivjem, ki ga ta okraj prideluje. Los Angeles okraj je lansko leto pridelal za \$227,000,000 te robe, kar pač niso mačkine solze.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

G. WHISKERS

Veliki "Kanusche," hippopotamus v berlinskem živalskem vrtu, bo dobil dve tovarišici iz ruske zone, da mu ne bo dolgočas. Eno izmed teh so mu že pripeljali, drugo pa bodo enkrat pozneje. Samica je desna na sliki.